

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 8Csp/127/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4322203334
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radka Laceková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2025:4322203334.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou JUDr. Radkou Lacekovou, v spore žalobcu: A. B., X.X.XXXX, C. XXX, zastúpený Mgr. Richardom Bebjakom, advokátom so sídlom Lermontovova 14, Bratislava, IČO: 31025544, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36234176, zastúpený Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47234679, o zaplatenie 5.007,24 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 5.007,24 eura, úrok z omeškania vo výške 5,50% ročne zo sumy 5.007,24 eura od 05.09.2022 do 13.09.2022, úrok z omeškania vo výške 6,25% ročne zo sumy 5.007,24 eura od 14.09.2022 do 01.11.2022, úrok z omeškania vo výške 7% ročne zo sumy 5.007,24 eura od 02.11.2022 do 20.12.2022, úrok z omeškania vo výške 7,50% ročne zo sumy 5.007,24 eura od 21.12.2022 do 07.02.2023, úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 5.007,24 eura od 08.02.2023 do 21.03.2023, úrok z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 5.007,24 eura od 22.03.2023 do 09.05.2023, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 5.007,24 eura od 10.05.2023 do 20.06.2023, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 5.007,24 eura od 21.06.2023 do zaplatenia a náklady na uplatnenie pohľadávky vo výške 192,56 eura, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Na Okresnom súde Levice sa pod sp. zn. 8Csp/127/2022 vedie konanie v spore žalobcu: A. B., X.X.XXXX, C. XXX, zastúpený Mgr. Richardom Bebjakom, advokátom so sídlom Lermontovova 14, Bratislava, IČO: 31025544, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36234176, zastúpený Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47234679, o zaplatenie 5.007,24 eura s príslušenstvom. Toto súdne konanie začalo dňa 6.9.2022, kedy bola žaloba doručená Okresnému súdu Levice.

2. Žalobca v podanej žalobe žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu istiny 5.007,24 eura spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 5.007,24 eura odo dňa 5.9.2022 do zaplatenia, náklady na uplatnenie pohľadávky vo výške 192,56 eura a k náhrade trov konania. V písomnej žalobe uviedol, že žalovaný ako poskytovateľ finančnej služby, v mene ktorého vystupovala spoločnosť AUTOCENTRUM AAA AUTO uzavrel so žalobcom ako spotrebiteľom dňa XX.X.XXXX Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č.: D. XX/XXXXXX (ďalej len ako úverová zmluva), na základe ktorej mal byť zo strany žalovaného ako poskytovateľa finančnej služby žalobcovi poskytnutý úver vo výške 13.850,00 eur (ďalej len „úver alebo istina“). Žalobca sa na základe predmetnej úverovej zmluvy zaviazal v 84 mesačných splátkach po 280,69 eura vrátiť žalovanému istinu úveru spolu s odplatom za poskytnutý

úver. Žalobcovi ako spotrebiteľovi mal byť poskytnutý úver, a to viazaný spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe motorového vozidla. Ako vyplýva zo zmluvy o úvere, tak konečná cena (vrátane všetkých ďalších účtovaných služieb) predmetu financovania predstavuje sumu 14.206,00 eur. V čase podpisu zmluvy uhradená časť v hotovosti žalobcom vo výške 356,00 eur a zvyšná časť hodnoty predmetu financovania vo výške 13.850,00 eur mala byť financovaná z poskytnutého úveru. V zmluve o úvere je uvedené, že sa jedná o účelový druh úveru, a to úhrada ceny Predmetu financovania. Ročná úroková sadzba predstavuje 16,74% ročne, RPMN 18,1%, celkové náklady spotrebiteľa 9.727,96 eura, celková čiastka splatná spotrebiteľom 23.577,96 eura. Ako vyplýva z kúpnej zmluvy uzatvorenej s predajcom AUTOCENTRUM AAA AUTO, a. s., tak kúpna cena za automobil predstavuje 13.699,00 eur a kúpna cena za automobil po zľavách je 12.676,00 eur. Z uvedených skutočností, podľa žalobcu vyplýva, že výška viazaného spotrebiteľského úveru na kúpu motorového vozidla ako predmetu financovania predstavuje doplatok kúpnej ceny vo výške 12.676,00 eur, pričom časť kúpnej sumy vo výške 356,00 eur bola uhradená žalobcom priamo predávajúcemu. Výška skutočne poskytnutého úveru teda predstavuje čiastku 12.320,00 eur (12.676,00 eur - 356,00 eur = 12.320,00 eur). Žalobca na účet žalovaného uhradil sumu vo výške 17.327,24 eura. Žalovaný ako poskytovateľ finančnej služby však v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch o viazanom spotrebiteľskom úvere do zmluvy o úvere uviedol, že výška poskytnutého úveru predstavuje sumu 13.850,00 eur, nakoľko k úveru prirátal aj náklady za doplnky a služby. Z horeuvedených skutočností je, podľa žalobcu, preukázaná vzájomná závislosť tak uzavretej kúpnej zmluvy, ako aj úverovej zmluvy, keďže vznik zmluvy o úvere je priamo podmienený skutkovou súvislosťou s uzavretím zmluvy o kúpe motorového vozidla a priamo rieši financovanie kúpnej ceny tohto tovaru. Kúpna zmluva obsahuje jasný a určitý prejav vôle žalobcu získať úver v konkrétnej výške 12.676,00 eur na financovanie tovaru osobného automobilu, označeného v zmluve o úvere ako predmet financovania v bode 2.1 zmluvy o úvere, avšak v zmluve o úvere je uvedená výška úveru odlišne v sume 13.850,00 eur. Žalovaný svojvoľne a jednostranne prostredníctvom svojho zástupcu, ktorý bol aj predajcom predmetného motorového vozidla vo formulárovej zmluve o úvere, určil výšku úveru na sumu 13.850,00 eur, pričom ani z kúpnej zmluvy nevyplýva žiadny relevantný právny základ pre takéto navýšenie a ani zo zmluvy o úvere nevyplývajú žiadne tovary a služby, o ktoré mal byť úver navýšený. Žalovaný prostredníctvom predajcu skrytými poplatkami umelo navýšil istinu úveru o údajné služby, a to Carlife Garancia Premium vo výške 1.023,00 eur, Doplnkový zákaznícky servis 379,00 eur, Asistenčná služba B 79,00 eur, Creedu carta 1,00 euro a balíček povinnej výbavy 48,00 eur. Tieto služby si žalobca osobitne nevyjednal, neboli v jeho záujme, jedná sa o fiktívne služby a zo strany žalovaného a jedná sa o nekalú obchodnú prax. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, predmetná úverová zmluva neobsahuje správny údaj v zmysle § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. a to v súlade s písm. h)- a to ročnú percentuálnu mieru nákladov, keďže pre výpočet RPMN sú dôležité vstupné parametre a v zmluve o úvere je uvedená RPMN v nesprávnej výške 18,1%. Pri skutočnej výške úveru 12.320,00 eur zodpovedajúcej dohodnutej cene osobného automobilu po odrátaní akontácie, potom pri výške mesačnej splátky 280,69 eura a počte splátok 84 má byť údaj RPMN v správnej výške 20,95%. Na základe uvedeného celkové náklady úveru vyjadrené prostredníctvom RPMN v zmluve o úvere sú uvedené v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa.

3. Žalovaný bol vyzvaný v zmysle § 167 ods. 2 CSP na vyjadrenie sa k podanej žalobe. Požadované vyjadrenie (čl. 33 a nasl.) doručil žalovaný súdu dňa 23.9.2022 a uviedol v ňom, že je presvedčeným, že z jeho strany nedošlo a ani nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, keďže prijímal platby (splátky úveru) žalobcu oprávnene, a to na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami. Žalobca teda uhradil jednotlivé mesačné splátky na základe platne uzatvorenej úverovej zmluvy. Žalovaný poukazuje na to, že v danom prípade nie sú splnené zákonné predpoklady vydania bezdôvodného obohatenia, a to: a) získanie bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného– žalovaný prijatím splátok uhrádzaných žalobcom len rešpektoval a dodržiaval zmluvný vzťah založený úverovou zmluvou, keď prijímal plnenie, na ktoré mal v zmysle úverovej zmluvy riadny nárok. (Podľa § 566 Občianskeho zákonníka, veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky.) b) protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia– žalovaný prijímal platby žalobcu oprávnene a v súlade so zákonom, a to na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami, c) majetková ujma, ktorá postihuje žalobcu- riadnym plnením splátok žalovanému nemohla vzniknúť žiadna majetková ujma, nakoľko žalobca sa podpísaním úverovej zmluvy slobodne zaviazal k povinnosti platiť žalovanému mesačné splátky úveru, d) príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia žalovaným a majetkovou ujmom žalobcu– nakoľko nedošlo k protiprávnemu získaniu bezdôvodného obohatenia ani k majetkovej ujme na strane žalobcu, uvedený predpoklad nemôže byť naplnený. Podľa

názoru žalovaného pre záver o dôvodnosti nároku uplatňovaného žalobcom voči žalovanému titulom bezdôvodného obohatenia je potrebné, aby žalobca preukázal, že medzi ním a žalovaným právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikol, t.j. aby preukázal, že žalovaný bezdôvodné obohatenie získal, že mu vznikla majetková ujma ako aj príčinnú súvislosť medzi získaním bezdôvodného obohatenia a vznikom majetkovej ujmy. Na základe vyššie uvedených argumentov je zrejmé, že žalobca uvedené skutočnosti nepreukázal, a preto žalovaný považuje žalobu za nedôvodnú. Žalovaný ako poskytovateľ úverov preplatil na základe doručenej faktúry č. FVAA 6161/181131 zo dňa 28.05.2018 vystavenej na sumu 14.206,00 eur zo spoločnosti AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. sumu uvedenú vo faktúre vo výške 13.850,00 eur ako doplatok kúpnej ceny za motorové vozidlo a doplnky. Suma vo výške 356,00 eur bola žalobcom uhradená ako akontácia v hotovosti. Predmetná faktúra bola žalobcom odsúhlasená, na znak čoho ju aj podpísal, preto žalovanému nie je zrejmé, z akého dôvodu žalobca prezentuje výšku poskytnutého úveru len v sume 12.676,00 eur, nakoľko z dôkazov predložených žalovaným vyplýva nespochybniteľne poskytnutá výška úveru 13.850,00 eur. Nie je povinnosťou a tiež ani právom žalovaného, ako poskytovateľa úveru, dopytovať sa dodatočne po doručení faktúry žalobcu ako klienta, či si chce naozaj zakúpiť všetko, čo je uvedené vo faktúre a či s vyfakturovanou sumou súhlasí. Výška celkovej kúpnej ceny je uvedená vo faktúre vyhotovenej predajcom, ktorú žalobca ako klient odsúhlasil a podpísal, čo znamená, že sa s ňou oboznámil a s výškou vyfaktúrovanej ceny súhlasil. Následne je faktúra spolu s úverovou zmluvou zasielaná na preplatenie veriteľovi. Veriteľ teda nemá absolútne žiadny dosah na položky uvedené vo faktúre, ktorú len prepláca, ale nevyhotovuje.

4. Následne bol žalobca vyzvaným v zmysle § 167 ods. 3 CSP na vyjadrenie sa k odporu podaného žalovaným. Požadované vyjadrenie (čl. 69 a nasl.) doručil súdu dňa 9.10.2022 a uviedol, že žalobca opakovane zdôrazňuje, že kúpna zmluva obsahuje jasný a určitý prejav vôle žalobcu získať úver v konkrétnej výške 12.676,00 eur na financovanie tovaru osobného automobilu, označeného v zmluve o úvere ako predmet financovania v bode 2.1 zmluvy o úvere, avšak v zmluve o úvere je uvedená výška úveru odlišne v sume 13.850,00 eur. Žalovaný svojvoľne a jednostranne prostredníctvom svojho zástupcu, ktorý bol aj predajcom predmetného motorového vozidla vo formulárovej zmluve o úvere určil výšku úveru na sumu 13.850,00 eur, pričom ani z kúpnej zmluvy nevyplýva žiadny relevantný právny základ pre takéto navýšenie a ani zo zmluvy o úvere nevyplývajú žiadne tovary a služby, o ktoré mal byť úver navýšený. Podstatnou spotrebiteľskou zmluvou pre právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným bola práve Kúpna zmluva, z ktorej ustanovení jasne vyplýva, že tvorí právny základ na uzatvorenie Zmluvy o úvere na prefinancovanie ceny osobného vozidla. Vznik Zmluvy o úvere bol teda jednoznačne závislý od vzniku Kúpnej zmluvy. Faktúra rovnako ako Zmluva o úvere musí rešpektovať jasne a zrozumiteľne vôľu prejavenu žalobcom v Kúpnej zmluve a nemôže slúžiť na to, aby vzbudzovala dojem samostatnosti a nezávislosti Zmluvy o úvere. Žalobca s uvedeným tvrdením žalovaného nesúhlasí, nakoľko spoločnosť AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. je spoločnosťou poverenou dojednaním spotrebiteľského úveru zo strany žalovaného a žalovaný (Home Credit Slovakia, a.s.) je zodpovedný za konanie svojho zástupcu a sprostredkovateľa (AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s.). Jedine žalovaný nesie zodpovednosť za správnosť a úplnosť všetkých povinných náležitostí v Zmluve o úvere bez ohľadu na skutočnosť, či Zmluvu o úvere podpísal osobne, alebo v zastúpení. Poplatok pod označením „doplňkový zákaznícky servis“ vo výške 379,00 eur je fiktívna doplnková služba, ktorú spotrebiteľ nežiadal a ktorá mu nebola po materiálnej stránke skutočne dodaná. Zo zmluvnej dokumentácie, t.j. Kúpnej zmluvy a Zmluvy o úvere, nevyplýva, čo je obsahom tejto služby, z čoho resp. akých položiek konkrétne uvedená suma 379,00 eur pozostáva a už vôbec nie je zrejmé, aké materiálne plnenie bolo v prospech žalobcu zo strany žalovaného touto službou poskytnuté. Uvedená suma žalobcovi reálne poskytnutá nebola, uvedené finančné prostriedky žalobcovi reálne vyplatené nikdy neboli, resp. nemohol s nimi reálne disponovať. Osobitná obsahová náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere – celková výška poskytnutého spotrebiteľského úveru – musí zodpovedať jeho kogentnému pojmovému vymedzeniu. V prejednávanej veci spotrebiteľský úver mal byť použitý na účel financovania doplatku kúpnej ceny a predstavoval sumu 12.320,00 eur. Uvedená peňažná suma mala byť preto aj celkovou výškou poskytnutého spotrebiteľského úveru. Všetky ostatné náklady, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru (okrem bodov 1. až 5. § 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch), musia byť zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.“ Rozhodovacia činnosť slovenských súdov sa už ustálila na tom, že je neprípustné navyšovať výšku úveru nákladmi spojenými s poskytnutím úveru. Nie je pritom dôležité pomenovanie týchto nákladov. Postup žalovaného ohľadom dojednávania výšky úveru v súvislosti so Zmluvou o úvere je len pokračovaním nekalého správania vytykaného už v minulosti Najvyšším súdom SR, ibaže praktizovaným za použitia inak formálne označených povinných nákladov v súvislosti s

poskytnutím úveru. Dojednávane predmetnej zákonnej náležitosti týmto spôsobom bolo opakovane posúdené Slovenskou obchodnou inšpekciou ako nekalá obchodná praktika vo forme klamlivého konania vo vzťahu k cene služby a k spôsobu jej výpočtu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca trvá na tom, že v predmetnej zmluve o úvere došlo k prekročeniu najvyššej prípustnej výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru. K skúmaniu bonity klienta žalovaný uviedol, že svoju zákonnú povinnosť si náležite splnil v zmysle zákonných ustanovení a predložil o tom dôkazy. Žalovaný ďalej len všeobecne vo svojom vyjadrení tvrdí, že neposkytuje úvery osobám, ktoré pracujú na dohodu o pracovnej činnosti, nezamestnaným osobám poberajúcim sociálne dávky, či dávky v hmotnej núdzi, ako ani klientom s nedostatočným zdrojom príjmu. K vyjadreniu žalovaný predložil výpis z registra NRKI, z ktorého vyplýva, že žalobca nemá žiadne úvery ani splátky. Z uvedeného registra však je zrejmé, že krátko pred posudzovaním bonity (v mesiaci máj 2018) mu boli dve žiadosti o poskytnutie úveru zamietnuté. Vznikajú preto dôvodné pochybnosti o tom, že prečo dvaja iní poskytovatelia finančných služieb v tom istom mesiaci, ako bol poskytnutý úver, zamietli žiadosti o úver žalobcovi, aj keď v prípade žiadosti zo dňa 16.05.2018 sa jednalo o nižší úver ako mu bol poskytnutý žalovaným. Samotný register NRKI, ktorý predložil žalovaný, sa v žiadnom prípade nerovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Toto bude asi jeden z dôvodov, prečo dve iné finančné inštitúcie zamietli žiadosť žalobcu o poskytnutie úveru a žalovaný úver schválil, nakoľko účelovo vykonáva nahliadnutie len do jedného registra, a to NRKI, ktorý nepredstavuje dvojtretinovú väčšinu veriteľov. Ďalšou skutočnosťou je, že z predložených dôkazov vyplýva, že žalobca v čase poskytnutia úveru bol zamestnaný na dobu určitú a do konca doby zostávalo 6 mesiacov a žalovaný poskytol úver na dobu 96 mesiacov. Žalobca má za to, že uplatnený nárok bol uplatnený včas a nedošlo k uplynutiu subjektívnej premlčacej doby. Žalobca sa rozhodujúcich skutočnostiach o vzniku bezdôvodného obohatenia, jeho výške a kto sa na jeho úhor bezdôvodne obohatil dozvedel od svojho právneho zástupcu dňa 25.08.2022.

5. Následne bol žalovaný vyzvaným v zmysle § 167 ods. 4 CSP na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalobcu k odporu. Požadované vyjadrenie (čl. 82 a nasl.) doručil súdu dňa 24.10.2022 a uviedol, že žalovaný predložil do konania ako dôkaz úverovú zmluvu, faktúru predajcu, protokol o prevzatí motorového vozidla (všetky dokumenty sú žalobcom na znak súhlasu podpísané) ako aj výpis z účtu, z ktorých vyplýva hodnota úveru v sume 13.850,00 eur, čo je nespochybniteľným faktom. Žalobca v celom konaní neustále napáda len rozpor medzi faktúrou a kúpnu zmluvou uzatvorenou s predajcom, na ktorú však žalovaný nemá absolútne žiadny dosah, pričom samotný predajca nie je ani účastníkom tohto konania. Žalovaný preto zastáva svoj doterajší názor, že pokiaľ žalobca spochybňuje poskytnutie tovarov a služieb zo strany predajcu, bol povinný žalovať príslušný subjekt, ktorý bude mať v konaní pasívnu legitimitáciu, t. j. AUTOCENTRUM AAA Auto a.s.. Z uvedeného tvrdenia jednoznačne a nespochybniteľne vyplýva, že nie žalovaný spôsobil rozpor medzi sumami uvedenými v kúpnej zmluve a v úverovej zmluve, ale bol to samotný predávajúci. Žalovanému preto nie je zrejmé, na základe akého titulu žalobca žaluje jeho a nie predávajúceho, ktorého služby spochybňuje. Rovnako je maximálne nepodloženým žalované bezdôvodné obohatenie, ktoré má vyplatiť žalovaný, ktorý však preukázal poskytnutie a vyplatenie úveru predajcovi vo výške stanovenej v úverovej zmluve. Pokiaľ žalobca spochybňuje dodanie služieb zo strany predávajúceho, bezdôvodné obohatenie mu vzniklo voči nemu, lebo si ponechal plnenie poskytnuté mu žalovaným za služby, ktoré žalobca spochybňuje. V danom prípade je dôležitým uvedomiť si, že prijímateľom kúpnej ceny preplácanej v hotovosti žalobcom a formou úveru žalovaným bol predajca, ktorý si kúpnu cenu faktúrou navýšil a pokiaľ došlo k súdnemu vyhodnoteniu o vzájomnom prepojení kúpnej a úverovej zmluvy, je nevyhnutným, aby svoj podiel zodpovednosti znášal aj predávajúci, voči ktorému by si mal žalobca svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatňovať. Ku spôsobu skúmania bonity sa žalovaný už detailne vyjadroval vo svojom predchádzajúcom vyjadrení. Nasledovné tvrdenia žalobcu v jeho podaní preto nemožno označiť inak ako za zavádzajúce. Žalovaný ako dôkaz predložil výpis z registra NRKI. V danej súvislosti je zrejmé nevyhnutným podotknúť, že je potrebné rozlišovať banky a iné veriteľské subjekty, ku ktorým patria aj nebankové spoločnosti t. j. žalovaný. Pričom každá z uvedených má vlastný register. Rozlišujú sa teda registre pre banky SRBI a nebankové spoločnosti NRKI.

6. Dňa 18.7.2023 predložil súdu žalobca návrh na zmenu žaloby. Uznesením Okresného súdu Levice č.k. 8Csp/127/2022-133 zo dňa 28.7.2023 (právoplatné 2.8.2023) pripustil zmenu žaloby v časti žalobného petitu.

7. Okresný súd Levice rozsudkom č.k. 8Csp/127/2022-177 zo dňa 15.2.2024 rozhodol tak, že priznal žalobcovi 5.007,24 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50% zo sumy 5.007,24 eura od 05.09.2022 do 13.09.2022, úrok z omeškania vo výške 6,25% zo sumy 5.007,24 eura od 14.09.2022 do 01.11.2022, úrok z omeškania vo výške 7% zo sumy 5.007,24 eura od 02.11.2022 do 20.12.2022, úrok z omeškania vo výške 7,50% zo sumy 5.007,24 eura od 21.12.2022 do 07.02.2023, úrok z omeškania vo výške 8% zo sumy 5.007,24 eura od 08.02.2023 do 21.03.2023, úrok z omeškania vo výške 8,50% zo sumy 5.007,24 eura od 22.03.2023 do 09.05.2023, úrok z omeškania vo výške 8,75% zo sumy 5.007,24 eura od 10.05.2023 do 20.06.2023, úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 5.007,24 eura od 21.06.2023 do zaplatenia, náklady na uplatnenie pohľadávky vo výške 192,56 eura a nárok na náhradu trov konania. Z dôvodu podaného odvolania Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 12CoCsp/5/2024-243 zo dňa 31.10.2024 zrušil rozsudok Okresného súdu Levice č.k. 8Csp/127/2022-177 zo dňa 15.2.2024 a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Dňa 15.1.2025 doručil súdu žalovaný vyjadrenie (čl. 261 a nasl.) k uzneseniu Krajského súdu v Nitre č.k. 12CoCsp/5/2024-243 zo dňa 31.10.2024, v ktorom uviedol že základným predpokladom pre akékoľvek rozhodnutie v žalovanej veci je právne posúdenie otázky právnych vzťahov posudzovaných zmlúv, t.j. Kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. a žalobcom a Úverovej zmluvy č. D. uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným. Obe zmluvy obsahujú totožnú kúpnu cenu vo výške 14.206,00 eur, ktorej časť vo výške 356,00 eur bola žalobcom uhradená z vlastných zdrojov a zbytok vo výške 13.850,00 eur bola zo strany žalovaného v plnej výške predajcovi na pokyn žalobcu preplatená. Uvedená skutočnosť nie je medzi zmluvnými stranami sporná a zároveň bola v priebehu konania preukázaná. Žalovaný poukázal na odlišné postavenia predajcu a žalovaného, ktoré nemožno v danom prípade stotožňovať. Predajca pri výkone podnikania ako predajca osobných automobilov vykonáva aj sprostredkovanie finančných služieb na zabezpečenie financovania kúpy týchto vozidiel a ďalších tovarov a služieb svojim zákazníkom, ako aj poistenia ako samostatný finančný agent, a to na základe povolenia č. ODT-6365/2015-1 vydanom Národnou bankou Slovenska podľa § 18 zákona č. 186/2009 Z. z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „ZoFS“). Pri uzatváraní Zmluvy o úvere konal predajca ako samostatný finančný agent v zmysle ZoFS, a to na základe samostatnej zmluvy so žalovaným, ktorou žalovaný, okrem iného, splnomocnil predajcu na zastupovanie žalovaného v súvislosti s uzavieraním leasingových a úverových zmlúv so zákazníkmi predajcu. Pokiaľ sa žalobca domnieva, že pri dojednaní Úverovej zmluvy, s uzavretím ktorej slobodne a vážne súhlasil, došlo k porušeniu jeho práv, resp. k vzniku škody a/alebo bezdôvodného obohatenia, má žalovaný za to, že žaluje nesprávny subjekt, keďže v zmysle vyššie uvedeného zodpovedá za sprostredkovanie predajca a nie žalovaný. Úverová zmluva fakticky aj obsahovo nadväzuje na Kúpnu zmluvu (čo v konečnom dôsledku potvrdzuje aj žalobca), pričom obsah Úverovej zmluvy reflektuje obsah a dojednania Kúpnej zmluvy, t.j. výška úveru v Úverovej zmluve bola určená v rovnakej výške, ako bola určená kúpna cena v Kúpnej zmluve. Uzavretie Úverovej zmluvy sprostredkoval predajca v rámci výkonu činnosti samostatného finančného agenta podľa ZoFS, a preto v zmysle § 30 ods. 1 ZoFS zodpovedá za prípadnú škodu vzniknutú pri vykonaní takéhoto sprostredkovania. Nesprávne je preto akékoľvek tvrdenie o tom, že za konanie predajcu zodpovedá žalovaný. V kontexte uvedeného tiež akékoľvek tvrdenia o jednostrannom určovaní obsahu kúpnej ceny žalovaným nezodpovedajú skutočnosti. Žalovaný nebol predajcom vozidla a ani iných prípadných tovarov a služieb, pretože tieto boli dodané/poskytnuté predajcom samým. Toto tvrdenie žalobcu je zavádzajúce. Výška financovanej sumy v Úverovej zmluve výlučne kopíruje znenie Kúpnej zmluvy, a teda ak žalobca nemal záujem o financovanie doplnkových služieb, túto skutočnosť si nemal dohodnúť v Kúpnej zmluve s predajcom. Predajca uzavrel so žalobcom Kúpnu zmluvu, v ktorej bola výška kúpnej ceny dohodnutá ako súčet ceny vozidla a ceny doplnkových služieb, a následne na to ako samostatný finančný agent sprostredkoval uzavretie Úverovej zmluvy na poskytnutie úveru v rovnakej výške. Žalovaný, podľa žalovaného, žaluje nesprávny subjekt, keďže v tomto prípade na strane žalovaného absentuje splnenie podmienok pasívnej legitímácie, keďže za sprostredkovanie Úverovej zmluvy a správne posúdenie potrieb klienta zodpovedá predajca ako samostatný finančný agent. Zároveň pre úplnosť dodávame, že dodané doplnkové služby boli jasne vyjadrené v predmete Kúpnej zmluvy, a to hneď v jej úvode a súvisiacej žalobcom osobne podpísanej faktúre (ktorú mal žalobca k dispozícii, nakoľko ju sám ako dôkaz do konania predložil) a neboli „skryté“ vo všeobecných obchodných podmienkach ani nikde v texte Kúpnej zmluvy. Doplnkové služby poskytol predajca, žalovaný poskytol iba ich financovanie na základe Úverovej zmluvy. Poskytovanie doplnkových služieb je pritom bežnou praxou predajcu v rámci predaja vozidiel, a to bez ohľadu na to, či sa na financovanie kúpy vozidiel zákazníkom poskytuje spotrebiteľský úver, alebo si zákazníci financujú kúpu vlastnými finančnými

prostriedkami. Podľa žalovaného nie je pravdou, že by žalobca nemal inú možnosť ako na financovanie doplnkových služieb pristúpiť. Z Úverovej zmluvy, ani žiadnej inej dokumentácie žalovaného nevyplýva povinnosť uzavretia zmlúv o akýchkoľvek doplnkových službách ako obligatórnej podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru žalovaným.

Pokiaľ žalobca nadobudol dojem počas dojednávania Úverovej zmluvy, že ju nemohol uzavrieť bez doplnkových služieb napriek tomu, že takáto povinnosť nevyplýva zo žiadneho dokumentu žalovaného, mohla takýto dojem nadobudnúť výlučne z konania predajcu, pričom aj v dôsledku uvedeného možno teda rozporovať pasívnu legitimitáciu žalovaného. Za proces uzatvárania zmluvy zodpovedá predajca ako samostatný finančný agent.

Naopak, žalovaný nemal nielen možnosť, ale ani oprávnený dôvod akýmkoľvek spôsobom skúmať Kúpnu zmluvu, zasahovať do nej, či skúmať jej podstatné náležitosti, vrátane obsahu kúpnej ceny ktorú ustanovuje, nakoľko nie je jej zmluvnou stranou a teda z nej pre žalovaného nevyplývajú žiadne práva a povinnosti. Kúpna zmluva a Úverová zmluva sú dve samostatné zmluvy, hoci boli uzavreté pri jednom rokovaní. Je preto nevyhnutné rozlišovať právny vzťah uzatvorený Kúpnu zmluvou a Úverovou zmluvou, t.j. že sa jedná o dve samostatné zmluvy s odlišnými zmluvnými stranami, obsahom a teda aj samostatnými právnymi nárokmi, resp. následkami. V žiadnom prípade nemožno teda podmieňovať platnosť jednej zmluvy od druhej, resp. akékoľvek ich obsahové či iné prepojenie.

Nemožno preto automaticky stotožňovať konanie predajcu spoločnosti AUTOCENTUM AAA Auto a.s. s konaním žalovaného vystupujúceho ako veriteľ pri uzatváraní Úverovej zmluvy. Osobitne uvádzame, že to nebol žalovaný, ale predajca spoločnosti AUTOCENTRUM AAA Auto a.s., kto do Kúpnej zmluvy a kúpnej ceny v nej uvedenej, poplatky za doplnkové služby zahrnul.

Navyše, pokiaľ by aj boli jednotlivé zmluvné dojednávania v Kúpnej zmluve (ktorej zmluvnou stranou žalovaný vôbec nebol) neplatné pre rozpor s ust. § 39 Občianskeho zákonníka, nespôsobuje to ipso facto bezúčnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru, pretože zákon s porušením dispozície právnej normy § 39 Občianskeho zákonníka bezúčnosť a bezpoplatkovosť úveru nespája. Dokonca ani neplatnosť jednotlivých zmluvných dojednaní z dôvodu ich neprijateľnosti ako zmluvných podmienok Kúpnej zmluvy, nespôsobuje bezúčnosť a bezpoplatkovosť Úverovej zmluvy.

Občiansky zákonník, zákon o spotrebiteľských úveroch a ani žiadny iný právny predpis neupravuje akú maximálnu výšku úrokovej sadzby môže veriteľ do úverovej zmluvy viesť. Aby sa predišlo dojednávaniu neprimerane nevýhodných úverov v neprospech spotrebiteľov, zakotvil Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 6 najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú môže veriteľ od dlžníka – spotrebiteľa požadovať. Práve výška odplaty je porovnávacím kritériom, či ten ktorý úver je v súlade s dobrými mravmi a zákonom povolenou výškou stropu pri dojednaní odplaty. Pokiaľ ide o výšku úrokovej sadzby uvedenú v Úverovej zmluve, táto je v celom rozsahu aprobovaná ustanovením § 53 ods. 6 Výška úrokovej sadzby

Občianskeho zákonníka, ktorý je nevyhnutné na uvedený prípad aplikovať spolu s nadväzujúcim nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „nariadenie“). Za účelom zistenia, či výška odplaty podstatne prevýšila najvyššiu prípustnú odplatu, sa priemerná hodnota RPMN zverejňuje na stránke Ministerstva financií Slovenskej republiky.

Naposledy v čase predchádzajúcom uzatvoreniu úverovej zmluvy boli zverejnené Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 1. štvrtrok 2018, kedy bola priemerná hodnota RPMN pre prislúchajúci typ úveru vo výške 9,05%, teda odplata v zmysle vyššie citovaného ustanovenia mohla byť až do výšky 18,10 % (v úverovej zmluve je RPMN uvedená 18,10 %).

Nakoľko teda výška odplaty v Úverovej zmluve neprevyšuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty v zmysle vyššie uvedeného, t.j. nie je neplatná pre rozpor so zákonom, máme za preukázané, že jej výška nezakladá dôvod bezúčnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Je teda potrebné posudzovať platnosť dohody strán o úroku v Úverovej zmluve v spektre rozhodujúcich zákonných kritérií, s výsledkom neexistencie dôvodnosti bezúčnosti a bezpoplatkovosti úveru.

K výpočtu RPMN žalovaný uviedol: Zákonný rámec podmienky bezúčnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru nebol Úverovou zmluvou naplnený, nakoľko ročná percentuálna miera nákladov je uvedená správne, a zmluva obsahuje všetky predpoklady pre jej výpočet. Pokiaľ ide o jednotlivé predpoklady pre výpočet RPMN, tieto sú uvedené priamo v texte Úverovej zmluvy. Žalobca čerpal úver na základe podmienok stanovených v Úverovej zmluve t.j. najmä: s pevne stanovenou výškou mesačnej splátky 280,69 eura, s presne stanoveným počtom pravidelných mesačných splátok – 84, s pevne danou celkovou čiastkou splatnou spotrebiteľom 23.577,96 eura, so splatnosťou splátok vždy k 25. dňu v mesiaci, interval prvej splátky (t.j. interval medzi uzatvorením zmluvy a splatnosťou prvej splátky) môže

byť väčší, ale aj menší ako sú intervaly medzi nasledujúcimi mesačnými splátkami. Žalovaný považuje výšku poskytnutého úveru za nepochybne podloženú dôkazmi a preto uvedenú v správnej výške s čím súvisí aj správnosť hodnoty RPMN.

K overeniu bonity žalovaný uviedol: Pokiaľ ide o preukázanie a následné vyhodnotenie splnení ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj ako „zákon“), z už predložených dokladov jednoznačne vyplýva že žalovaný nespochybniteľne preukázal všetky svoje kroky súvisiace nielen s preverovaním, ale aj s následným posudzovaním schopnosti žalobcu splácať predmetný úver. Navyše, žalobca svoje tvrdenia vo vyjadrení neoprel o žiadne relevantné skutočnosti a dôkazy, ktoré by spochybnili zákonné postupy žalovaného. Nijakým spôsobom teda nenaplnil ust. čl. 8 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý uvádza: „Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.“ Naopak, súdu bol žalovaným predložený dôkaz – informácie o skúmaní bonity z interného systému, ktoré jednoznačne a nespochybniteľne preukazujú, že schopnosť dlžníka splácať úver je splnená v rozsahu ako predpokladá § 7 ods. 1 zákona. Navyše, v zmysle § 11 ods. 2 druhá veta zákona, sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov iba v prípade hrubého porušenia povinnosti, za ktoré sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra, čo sa v danom prípade nepreukázalo. Zákonodarca v danom ustanovení použil vylučovaciu spojku „alebo“, a teda tieto dve podmienky nemusia byť splnené kumulatívne. Z predložených dokumentov, vrátane vykonaných lustrácií (NRKI, SOLUS, sociálna poisťovňa) nevyplýva, že by žalovaný hrubo porušil svoje povinnosti pri overovaní bonity žalobcu, práve naopak, žalovaný dostatočne hodnoverne preukázal, aké úkony uskutočnil pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalobcom.

Vzhľadom k uvedenému má žalovaný za to, že dostatočne preukázal, že pri posudzovaní žiadosti žalobcu o úver mal k dispozícii údaje tak o jeho príjmoch, výdavkoch, ako aj o jeho rodinnom stave (táto skutočnosť vyplýva aj z matričného listu klienta) a zároveň vykonal aj lustráciu v registroch NRKI a SOLUS, a teda nebola naplnená hypotéza právnej normy, ktorá by zakladala hrubé porušenie povinnosti veriteľa overiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver alebo konanie veriteľa s odbornou starostlivosťou. S ohľadom na uvedené možno bez akýchkoľvek pochybností konštatovať, že žalovaný sa v danom prípade nedopustil hrubého porušenia povinnosti tak, ako to vyplýva z ust. § 7 ods. 1 zákona, keďže skúmal schopnosť žalobcu splácať úver nielen tým, že zisťoval jeho príjem, jeho rodinný stav, majetkové pomery, vykonal lustrácie v externých registroch ale nad rámec povinností vyžadoval od žalobcu ako klienta aj potvrdenie zo sociálnej poisťovne.

Záverom žalovaný uviedol, že zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 11 ods. 1 stanovuje, kedy sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Aby súd mohol vysloviť, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, musí byť naplnený aspoň jeden z dôvodov vymedzených v ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom absenciu takto vymedzených náležitostí musí v danom prípade postrádať Úverová zmluva uzavretá medzi stranami sporu, nie Kúpna zmluva.

Taktiež právne normy obsahujúce pojem dobré mravy majú relatívne neurčité abstraktné hypotézy, ktoré nie sú stanovené priamo právnym predpisom a sú ponechané úvahe súdu. Dobré mravy sú judikatúrou vykladané ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných. Súdna prax zaujala názor, že postup súdu podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka má miesto len vo výnimočných situáciách, kedy k výkonu práva založeného zákonom dochádza z iných dôvodov, než je dosiahnutie hospodárskych cieľov či uspokojenie iných potrieb, kedy hlavná alebo aspoň prevažujúca motivácia je úmysel poškodiť či znevýhodniť povinnú osobu (tzv. šikanózný výkon práva), prípadne kedy je zrejmé, že výkon práva vedie k neprijateľným dôsledkom prejavujúcim sa ako vo vzťahu medzi účastníkmi, tak na postavení niektorého z nich navonok. Korektív dobrých mravov však nesmie byť na ujmu princípu právnej istoty a nesmie neprímerane oslabovať subjektívne práva účastníkov vyplývajúce z právnych noriem.

Žalovaný je názoru, že Úverová zmluva z hľadiska jej obsahu spĺňa všetky náležitosti požadované ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, jej obsah neodporuje režimu dobrých mravov, v dôsledku čoho navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania.

9. Dňa 19.1.2025 doručil súdu žalovaný vyjadrenie (čl. 261 a nasl.) k uzneseniu Krajského súdu v Nitre č.k. 12CoCsp/5/2024-243 zo dňa 31.10.2024, v ktorom uviedol že odvolací súd v podstate považoval

rozhodnutie súdu prvej inštancie za dostatočne neodôvodnené a nepreskúmateľné. Žalobca opakovane poukazuje na to, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje správny údaj o celkovej výške úveru v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. e) ZoSÚ, čo má za následok zákonnú sankciu, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Žalobca v žalobnom návrhu uviedol, že žalovaný prostredníctvom predajcu skrytými poplatkami umelo navýšil istinu úveru o údajné služby, a to Carlife Garancia Premium vo výške 1.023,00 eur, Doplnkový zákaznícky servis 379,00 eur, Asistenčná služba B 79,00 eur, Creed carta 1,00 euro a balíček povinnej výbavy 48,00 eur, pričom tieto služby si žalobca osobitne nevyjednal, neboli v jeho záujme, jedná sa o fiktívne služby a zo strany žalovaného sa jedná sa o nekalú obchodnú praktiku, keď fiktívne náklady zaráta do istiny úveru a požaduje úrok aj z nákladov na úver. V dôsledku navýšenia celkovej výšky úveru o náklad (fiktívne služby definované vyššie) nemôže byť správne vypočítaná ani výška RPMN, keďže výpočet RPMN je závislý od výšky poskytnutého úveru. Navýšenie celkovej výšky úveru o náklady má zároveň aj ten následok, že sa bude úročiť nielen poskytnutý úver, ale aj náklad, tým pádom dôjde k zvýšeniu celkovej splatnej čiastky a mení sa tým výška hlavného predmetu zmluvy.

Žalobca poukázal na to, že odvolací súd vytkol súdu prvej inštancie, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, pretože súd prvej inštancie nevykonal výpočet RPMN a neporovnal výšku RPMN stanovenú v úverovej zmluve so svojim výpočtom. Keď mal za to, že do výpočtu RPMN mal byť zahrnutý poplatok za poistenie, bolo potrebné, aby zdôvodnil na základe čoho dospel k záveru, že do výpočtu tento poplatok nebol zahrnutý. Žalobca preto navrhuje, aby súd požiadal o výpočet RPMN pre danú zmluvu o úvere kontrolný orgán, a to NBS s tým, aby NBS vypočítala RPMN pre danú zmluvu o úvere v prípade, že skutočná výška poskytnutého úveru predstavuje sumu 12.320,00 eur zodpovedajúcej dohodnutej cene osobného automobilu po odrátaní akontácie, ako aj aby sa NBS vyjadrila, či je v súlade so ZoSÚ, že veriteľ do výšky istiny úveru započíta rôzne doplnkové fiktívne služby, ktoré sú nákladom spotrebiteľa.

10. Dňa 11.4.2025 bolo súdu doručené stanovisko Národnej banky Slovenska k RPMN, ktoré NBS vypracovala na základe žiadosti súdu o prepočet ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej ako „RPMN“) v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. D. XX/XXXXXX zo dňa XX.X.XXXX. Odbor ochrany finančných spotrebiteľov NBS (ďalej ako „OFS“) uviedol, že vykonal kontrolný prepočet hodnoty RPMN v zmysle § 19 a Prílohy č. 2 ZoSÚ v znení platnom ku dňu uzatvorenia Zmluvy. Do prepočtu RPMN vstupovali výlučne údaje uvedené a vyplývajúce z Vami predloženej dokumentácie. Hodnota RPMN, ktorú určil OFS NBS dosadením do základnej rovnice je vypočítaná za nasledovných predpokladov: Podľa bodu 3.1 Zmluvy je celková výška úveru 13.850,00 eur a poplatok za uzatvorenie ÚZ je 0,00 eur. Podľa 4. časti Zmluvy je dátum prvej mesačnej splátky 25.6.2018, počet splátok 84, mesačná splátka vrátane/bez poistného 280,69 eura a Klient sa zaväzuje hradiť mesačné splátky vo výške 280,69 eura bankovým prevodom vždy do 25. dňa v kalendárnom mesiaci.

Jedným zo vstupných parametrov na výpočet RPMN je dátum načerpania úveru, ktorý nie je v Zmluve jednoznačne zadefinovaný. Podľa bodu 3.3 Zmluvy Predajca ďalej súhlasí s tým, že Úver bude Veriteľom poskytnutý až po doručení originálov tejto ÚZ a ďalších dohodnutých dokumentov. Nakoľko existujú odkladacie podmienky pre načerpanie úveru uvedené v bode 3.3 Zmluvy, pre výpočet RPMN predpokladáme dátum načerpania 24.06.2018, tzn. aplikovali sme najkratší možný interval medzi dátumom načerpania a dátumom prvej splátky podľa Prílohy č. 2 časť II. písm. f) bod 2 Zákona o SÚ. Na základe vykonaného kontrolného prepočtu RPMN môže OFS NBS konštatovať, že jeho výsledkom je hodnota RPMN vo výške 18,61% (po zaokrúhlení 18,6%) pri predpoklade dátumu načerpania dňa 24.06.2018. Pokiaľ by dokumenty nepredložené v rámci žiadosti súdu obsahovali také skutočnosti, ktoré by jednoznačne preukázali, že za dátum načerpania je možné považovať 28.05.2018 (tzn. dátum podpisu Zmluvy), tak za rovnakých horeuvedených predpokladov a dátumu načerpania dňa 28.05.2018 by bola hodnota RPMN vo výške 18,09% (po zaokrúhlení 18,1%). Kontrolný prepočet RPMN predpokladajúci doplnkové služby, nie je možné zrealizovať, nakoľko súčasťou Vašej žiadosti nie je dokumentácia, ktorá by obsahovala podmienky poskytnutia a splácania týchto doplnkových služieb.

11. Dňa 23.4.2025 doručil súdu žalovaný vyjadrenie k stanovisku Národnej banky Slovenska k RPMN. Uviedol v ňom, že ako vyplýva výpisu z účtu žalovaného, úver bol poskytnutý ku dňu podpisu úverovej zmluvy. Je preto nevyhnutné pri realizácii kontroly správnosti hodnoty RPMN vychádzať z tohto termínu, ktorému zodpovedá, aj v zmysle prepočtu NBS, hodnota RPMN 18,1%, tak ako je uvedené v úverovej zmluve. Žalovaný preto považuje hodnotu RPMN za správnu a uvedenú v súlade so zákonným vzorcom a požiadavkami pre jej výpočet.

12. Na pojednávaní konanom na Okresnom súde Levice dňa 12.6.2025 žalobca uviedol, že trvá na všetkých svojich doterajších vyjadreniach prednesených k žalobe a následných duplikách a replikách. Poukazuje na to, že celková výška úveru poskytnutá žalobcovi od žalovaného je nesprávna, keďže do tejto výšky úveru zahrnul aj náklady na doplnkové služby, ktoré neboli žalobcom vyžiadané, o ktoré nemal žiadny záujem, a ktoré sú len fiktívnou službou. Poukázal na rozhodnutia najvyšších súdnych autorít, ktoré už citoval vo svojich predchádzajúcich vyjadreniach. Čo sa týka prepočtu výšky RPMN NBS, tu žalobca poukázal na to, že NBS vychádzala pri prepočte RPMN výlučne z údajov uvedených v zmluve, teda vychádzala z nesprávnej celkovej výšky úveru. Ako sa sama NBS vyjadrila tým, že nemala ďalšie dokumenty, ktoré by mohla zohľadniť pri výpočte RPMN, preto vychádzala len z toho čo bolo uvedené v zmluve. Žalobca znovu zdôrazňuje, že pokiaľ by bola celková výška úveru v zmluve uvedených bez fiktívnych služieb zákonite by bola RPMN nižšia. Už len samá skutočnosť, že celková výška úveru je uvedená nesprávne spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Žalobca sa vyjadril k zisťovaniu bonity zo strany žalovaného, pričom naďalej trvá na tom, že bola hrubo porušená odborná starostlivosť žalovaného v tejto súvislosti. Žalobca poukazuje na to, že žalovaný zohľadnil príjem žalobcu vo výške 1.630,00 eur, avšak vopred vedel, že tento príjem je na základe pracovnej zmluvy, ktorá je na dobu určitú 6 mesiacov a napriek tomu, že vopred vedel, že nemá zabezpečený príjem po týchto 6 mesiacoch, poskytol mu úver s dobou splácania 84 mesiacov. Taktiež žalovaný nijako neskúmal reálne náklady žalobcu, pričom len skonštatoval, že tým, že býva u rodičov, ďalšie žiadne náklady by mu nemali vzniknúť. Podľa žalobcu, žalovaný mal skúmať práve náklady žalobcu minimálne na jeho telekomunikačné náklady, náklady spojené s cestou do práce, náklady spojené so spoločným bývaním s rodičmi. Tieto však nijako neskúmal. A preto je toto jeden z dôvodov, prečo je nutné považovať spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca navrhol, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal žalobcovi náhradu trov konania v celom rozsahu.

13. Súd vec právne posúdil podľa nasledujúcich právnych predpisov:

14. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

15. Podľa § 3 ods. 5 prvá veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

16. Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu.

17. Podľa § 33c ods. 1 zákona č. 108/2024 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, dohľad nad dodržiavaním povinností podľa tohto zákona začatý a neukončený pred 1. júlom 2024 sa dokončí podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024. Konania o porušení povinností zistené dohľadom podľa predchádzajúcej vety sa začnú a dokončia podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024.

18. Podľa § 497 veta zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom k 28.5.2017) (ďalej ako ZoSÚ), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 2 ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie

spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,5a)

a) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

b) iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm.f) a l), pričom tieto úvery

alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu,⁶⁾ ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska,

c) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

d) povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa,

e) prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania,

f) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok,

g) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

h) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

i) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,

j) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

l) trvanlivým médiom každý prostriedok, ktorý umožňuje uloženie informácií spôsobom prístupným na používanie v budúcnosti na časové obdobie zodpovedajúce účelom informácií a ktorý umožňuje verné reprodukovanie uložených informácií.

21. Podľa § 7 ods. 1, 2 ZoSÚ, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

22. Podľa § 7 ods. 16 ZoSÚ, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

23. Podľa § 7 ods. 17 ZoSÚ, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,

b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky,^{17a)} posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na

údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

24. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

25. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,^{18aa)}
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

26. Podľa § 9 ods. 6 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

27. Podľa § 9 ods. 7 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch, veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

28. Podľa § 9 ods. 13 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch, ak ďalej nie je ustanovené inak, veriteľ nesmie sám alebo prostredníctvom tretej osoby ponúkať, vyžadovať, dojednávať, uzavierať, alebo sprostredkovať uzavretie vzájomne závislej zmluvy, ktorá súvisí so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a najmä ktorej predmetom je čo aj len sčasti plnenie, ktoré je veriteľ podľa zákona alebo v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti povinný poskytovať spotrebiteľovi aj bez uzavretia takejto zmluvy. Získanie spotrebiteľského úveru nemožno podmieniť uzavretím vzájomnej závislej zmluvy, s výnimkou poisťnej zmluvy alebo zmluvy o zabezpečení záväzku spotrebiteľa ručením, zrážkami zo mzdy a z iných príjmov alebo záložným právom dojednaných za podmienok ustanovených zákonom, ak je to primerané vzhľadom na spotrebiteľský úver a okolnosti jeho poskytnutia; ustanovenia tohto zákona alebo osobitného predpisu o zákaze alebo neprijateľnosti zabezpečenia záväzku spotrebiteľa týmto nie sú dotknuté.

29. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,^{18b)}
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.^{18aa)}

30. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

31. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu,1) na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov1) na platobné transakcie1) a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie1) sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver.

32. Podľa § 52 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (v znení účinnom k 28.5.2017) (ďalej „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

33. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

34. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

35. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

36. Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

37. Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

38. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

39. Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

40. Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.
41. Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.
42. Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.
43. Podľa § 456 prvá veta OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.
44. Podľa § 458 ods. 1 prvá veta OZ, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením.
45. Podľa § 488 OZ, Závazkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.
46. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.
47. Podľa § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.
48. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.
49. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (účinný do 31.1.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.
50. Podľa článku 2 písm. b) smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L095,21/4/1993, str. 29 – 34 ďalej len "smernica"), „spotrebiteľ“ znamená akúkoľvek fyzickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná za účelom, nevzťahujúcim sa k jeho obchodom, podnikaniu alebo profesii.
51. Podľa čl. 3 ods. 1 smernice, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.
52. Podľa čl. 3 ods. 2 smernice, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.
53. Podľa článku 5 smernice, v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 ods. 2.
54. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

55. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

56. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

57. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

58. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

59. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

60. Podľa § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení zmien a doplnkov (ďalej vyhláška č. 655/2004 Z. z.), odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: predžalobná výzva.

61. Okresný súd Levice na pojednávaní dňa 8.7.2025 vyhlásil rozsudok vo veci samej.

62. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi: žaloba čl. 1-2, plnomocenstvo čl. 7, zmluva o spotrebiteľskom úvere čl. 9, kúpna zmluva čl. 11, príjmový pokladničný doklad čl. 13, potvrdenie o zániku úverovej zmluvy čl. 13 p.v., faktúra čl. 14, informácia- interaktívna kalkulačka na výpočet RPMN čl. 15, najvyššia prípustná výška odplaty čl. 16, export pohybov čl. 17, email čl. 18, lustrácia čl. 24, 27, vyjadrenie PZ žalovaného čl. 33, 35 a nasl., s prílohou špecifikácia čl. 51-52, úverová správa čl. 52 p.v., matričný list čl. 54, protokol čl. 54 p.v., súhrnné informácie čl. 55 p.v., výpis z účtu čl. 56, plnomocenstvo čl. 57, vyjadrenie žalobcu čl. 69, vyjadrenie žalovaného čl. 82, úverová zmluva čl. 89, vyjadrenie žalovaného čl. 103, zápisnica z pojednávania čl. 108, vyjadrenie žalobcu čl. 114, vyjadrenie žalovaného čl. 119 s prílohou, matričný list čl. 123, štandardné európske informácie čl. 124, zápisnica z pojednávania čl. 130, uznesenie čl. 133, vyjadrenie žalovaného čl. 140 s prílohou, doplnkový zákaznícky servis čl. 142, vyjadrenie čl. 143, príloha g/ a p/ čl. 144 až 146, poistenie čl. 147, upovedomenie čl. 152, oznámenie čl. 153, ospravedlnenie čl. 160, zápisnica čl. 166, vyjadrenie PZ žalovaného čl. 170 a nasl., rozsudok OSLV č.k. 8Csp/127/2022-177, zápisnica o vyhlásení rozsudku čl. 191, odvolanie PZ žalovaného čl. 194 a nasl., súhrnné informácie čl. 196, opatrenie NBS čl. 197, úverová správa čl. 202, odvolanie čl. 204, vyjadrenie čl. 217-219, vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného čl. 232 a nasl., uznesenie KS NR sp. zn. 8Csp/127/2022 zo dňa 31.10.2024, čl. 234 a nasl., vyjadrenie PZ žalovaného na výzvu súdu čl. 259 a nasl., výpis z registra čl. 264, matričný list klienta čl. 266, vyjadrenie žalobcu k uzneseniu KS NR čl. 271, rozhodnutia súdov čl. 273-277, vyjadrenie a ospravedlnenie PZ žalovaného čl. 286 a nasl., úverová zmluva čl. 295 a nasl., zápisnica z pojednávania čl. 300 a nasl., návrh PZ žalovaného s vyjadrením čl. 304 a nasl., odpoveď NBS čl. 313-314, vyjadrenie PZ žalovaného čl. 319 a nasl., výpis z účtu čl. 321, ospravedlnenie PZ žalovaného čl. 334 a nasl..

63. Na základe vykonaného dokazovania, oboznámením sa so žalobou, s listinnými dôkazmi, súd zistil tento skutkový a právny stav:

64. Súd v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci Océano Grupo Editorial SA (spojené prípady C-240/98 až C-244/98) z úradnej moci (ex officio) preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že predmetná Zmluva nespĺňa všetky povinné náležitosti vyžadované ZSÚ reflektujúc jeho euro konformný výklad, a to najmä v porovnaní s článkom 10 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere. Súd má za to, že veriteľ nepostupoval v súlade s § 7 ods. 1, ods. 2 (ktoré ho zaväzovali) a § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia Zmluvy, keď nepreveril dôsledným spôsobom o. i. príjem spotrebiteľa, a tým ani jeho schopnosť splácať spotrebiteľský úver.

65. Žalovaný v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že jeho predmetom činnosti je okrem iného aj poskytovanie spotrebiteľských úverov v neobmedzenom rozsahu.

66. Žalobca zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonom posudzovaní danej veci súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi zmluvnými stranami na základe zmluvy uzavretej dňa 28.5.2017 je vzťahom občianskoprávnymi a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z.z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

67. Z vykonaného dokazovania súd považoval za nesporné, že žalobca ako kupujúci a AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. ako predávajúci uzatvorili dňa 28.5.2018 kúpnu zmluvu na motorové vozidlo E. F., EČ: E., VIN č. D., č. technického preukazu G., s dohodnutou kúpnu cenou 13.699,00 eur, pri dohodnutej kúpnej cene po zľave 12.676,00 eur + poplatok za „doplnkový zákaznícky servis“ 379,00 eur „doplňky a služby“ 1.151,00 eur (ktoré ale v kúpnej zmluve vôbec neboli definované a špecifikované)- boli iba uvedené vo faktúre č. H., ktorú vystavil AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. kupujúcemu dňa 28.5.2018. V danej faktúre AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. fakturoval kupujúcemu nasledovné: NISSAN Qashqai 1.5 dCi 12.676,00 eur, carlife garancia premium 1.023,00 eur, doplnkový zákaznícky servis 379,00 eur, asistenčná služba B 79,00 eur, credo karta 1,00 euro, balíček povinnej výbavy 48,00 eur, t.j. celkom 14.206,00 eur.

Samotná kúpna zmluva stanovila, že časť kúpnej ceny 359,00 eur kupujúci zaplatí predávajúcemu v hotovosti pri podpise kúpnej zmluvy a zvyšná časť kúpnej ceny 13.850,00 eur bude predávajúcemu zaplatená prostredníctvom úveru na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi kupujúcim a spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36234176.

Žalovaný ako veriteľ (zastúpený spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s.) a žalobca uzatvorili dňa 28.5.2018 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. D., na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 13.850,00 eur za účelom financovania motorového vozidla (vrátane „doplnkových služieb“) podľa vyššie citovanej kúpnej zmluvy, ktorý sa zaviazal žalobca zaplatiť v 84 mesačných splátkach po 280,69 eura splatných vždy do 25. dňa v kalendárnom mesiaci. V zmluve bol uvedený druh úveru účelový- úhrada ceny predmetu financovania, ročná úroková sadzba 16,744837%, RPMN 18,1%, celkové náklady spotrebiteľa 9.727,96 eura, celková čiastka splatná spotrebiteľom 23.577,96 eura, termín prvej mesačnej splátky 25.6.2018.

Vo všetkých zmluvách pri kontraktačnom procese vystupoval žalobca a spoločnosť AUTOCENTRUM AAA AUTO a. s. (ako predávajúci, sprostredkovateľ a ako nezávislý finančný agent).

68. Tu súd konštatuje, že kúpna zmluva a zmluva o úvere sú zmluvami vzájomne závislými (je nevyhnutné ich posudzovať ako jeden celok)- podstatnou spotrebiteľskou zmluvou pre právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným bola kúpna zmluva, z ktorej ustanovení a skutkových okolností pri predaji vozidla vyplýva že tvorí právny základ na uzatvorenie zmluvy o úvere na prefinancovanie ceny automobilu (vznik zmluvy o úvere bol závislý od vzniku kúpnej zmluvy). Obe zmluvy boli uzatvárané pri jednom kontrakte a aj z ich obsahu jednoznačne vyplýva ich vzájomná prepojenosť, a to aj s prihliadnutím na povahu zmlúv, sledovaný cieľ a stranám známy účel uzatvárania.

69. Po preskúmaní predmetnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo D. uzatvorenej medzi stranami sporu mal súd zato, že zmluva neobsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. f) a j) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a odplatu podľa osobitných predpisov.

70. Ohľadom úverovej zmluvy, v spojení s kúpnu zmluvou, žalobca namietal, že neobsahuje obligatórne náležitosti požadované zákonom, resp. ich uvádza zavádzajúco alebo nesprávne, keď podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať: písm. k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko RPMN

uvedená v zmluve o úvere je nesprávna. Tu súd uvádza, že spotrebiteľský úver (napadnutý žalobou) mal byť poskytnutý na účel financovania doplatku dohodnutej kúpnej ceny vozidla (12.320,00 eur). Žalobca nemal záujem o financovanie „doplnkového zákaznického servisu“ (379,00 eur) ani „doplnkov a služieb“, t.j. asistenčná služba B 79,00 eur, credo karta 1,00 euro, balíček povinnej výbavy 48,00 eur (spolu v sume 1.151,00 eur), ich podmienky neboli so žalobcom vopred dojednané, a nemal možnosť ich odmietnuť- nebol teda preukázaný zhodný prejav vôle na financovaní týchto „doplnkových služieb“, v rámci procesu prípravy zmluvy žalobca nemal možnosť oboznámiť sa s obsahom listín, nebol mu poskytnutý časový priestor na ich riadne prečítanie, a čo je zásadné, v prípade ním prezentovaných výhrad nebola mu daná možnosť meniť podmienky zmluvy (buď zmluvu podpíše tak ako bola naformulovaná, vrátane „doplnkových služieb“, alebo nebude uzavretá).

71. Súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že predávajúci AUTOCENTRUM AAA AUTO a. s. konal aj za úverového veriteľa. Z uvedeného vyplýva, že napriek formálnemu označeniu rozdielnych zmluvných strán na jednotlivých zmluvách (kúpna a úverová) majú všetky spoločného menovateľa a konajúcu osobu – obchodnú spoločnosť AUTOCENTRUM AAA AUTO a. s. Takýto postup pri uzatváraní zmlúv bol zjavne zámerný, koordinovaný, pričom išlo o bežnú, zaužívanú obchodnú prax predávajúceho. Súd vyvodil záver, že žalobca mal záujem len o kúpu osobného motorového vozidla, pričom len časť nezaplatenej kúpnej ceny vo výške 12.320,00 eur mala byť financovaná prostredníctvom úveru, a nie aj ďalšie hnutelné veci a služby (predmet financovania „doplnkový zákaznicky servis“ (379,00 eur) + „doplnkov a služieb“, t.j. asistenčná služba B 79,00 eur, credo karta 1,00 euro, balíček povinnej výbavy 48,00 eur (spolu v sume 1.151,00 eur)). Z týchto dôvodov žalovaný potom v úverovej zmluve uviedol nesprávne základné údaje o úvere, osobitne samotnú výšku úveru v sume 13.850,00 eur (namiesto sumy 12.320,00 eur). Súd poukazuje aj na skutočnosť, že k vyššie uvedenému právnenému záveru dospeli v obdobných prípadoch aj vyššie súdne authority. V súvislosti s obsahovou závislosťou kúpnej zmluvy a úverovej zmluvy dospel súd prvej inštancie k záveru, že kúpna cena a suma úveru musia byť v prípade závislých spotrebiteľských zmlúv rovnaké (totožné).

72. Žalovaný ako veriteľ teda určil kúpnu cenu 13.850,00 eur, (pričom vôľou žalobcu bolo iba získať úver vo výške 12.320,00 eur na kúpu samotného motorového vozidla, čo vyplýva z obsahu kúpnej zmluvy, žiadne doplnkové služby si žalobca sám nevyžiadaval a dobrovoľne nezvolil, všetky doplnkové služby, ktoré nie sú špecifikované a nie je vôbec zrejmé ich reálne poskytnutie, sú fakticky skrytými poplatkami za poskytnutie úveru a boli pre žalobcu dodatočne povinnými nákladmi), ktorá mala následne priamy vplyv na nesprávnu výšku úveru, nakoľko suma vo výške 1.530,00 eur (13.850,00 eur mínus 12.320,00 eur), o ktorú bola navýšená kúpna cena, je neurčitá a netransparentná, z kúpnej zmluvy nevyplýva z čoho táto suma pozostáva. Súd tu poukazuje na skutočnosť, že predávajúcim vystavená faktúra nie je právne záväznou, jedná sa len o účtovný doklad, a preto prioritu pri právnej záväznosti požíva kúpna a úverová zmluva. S ohľadom na uvedené, keď bola do celkovej výšky úveru započítaná cena (nevyžiadanych) služieb, takýto postup nebol správny a nebol v súlade so zákonom- z tohto dôvodu nebola ani správne uvedená obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to celková výška úveru. Pri nesprávne uvedenej výške poskytnutého spotrebiteľského úveru bola potom nesprávne uvedená aj výška ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech spotrebiteľa (ak totiž žalovaný zahrnul do istiny úveru aj nevyžiadané poplatky súvisiace s predmetom financovania, teda už vstupné údaje relevantné pre výpočet RPMN neboli správne, logickým dôsledkom je aj nesprávny údaj o výške RPMN poskytnutého úveru). V dôsledku navýšenia celkovej výšky úveru o náklad nemôže byť správne vypočítaná výška RPMN, pretože dôsledkom neoprávneného zahrnutia nevyžiadanych „doplnkových služieb“ v súvislosti s kúpnu zmluvou (ktorá je zviazaná s úverovou zmluvou) do celkovej výšky úveru, je podhodnotenie RPMN, keďže výpočet RPMN je závislý od výšky poskytnutého úveru, a navýšenie celkovej výšky úveru o nevyžiadané náklady má zároveň aj ten následok, že sa bude úročiť nielen poskytnutý úver, ale aj nevyžiadaný náklad, čím dôjde k zvýšeniu celkovej splatnej čiastky, a mení sa tým aj výška hlavného predmetu zmluvy.

73. Z dôvodu nesprávne uvedenej celkovej výšky úveru a nadväzujúcej nesprávne uvedenej výška RPMN je spotrebiteľský úver, poskytnutý žalobcovi žalovaným bezúročný a bez poplatkov, a to v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z..

74. Súd tiež poukazuje na nekalú obchodnú prax, využívanú úverovými veriteľmi v spolupráci s predávajúcim, podstatou ktorej je poskytovať neprímerane navýšený úver a poplatky za nevyžiadané/

fiktívne služby, v dôsledku čoho je spotrebiteľovi poskytnutý úver nielen na doplatok ceny vozidla, ale aj na nevyžiadané služby.

75. V konaní bolo preukázané a samotným žalovaným ani nebolo namietané, že žalobca uhradil na účet žalovaného zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. D. sumu vo výške 17.327,24 eura. Keďže bol žalobcovi v skutočnosti poskytnutý úver vo výške 12.320,00 eur, ktorý súd vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov, bolo povinnosťou žalobcu vrátiť žalovanému len sumu poskytnutej mu úverovej istiny, teda práve sumu 12.320,00 eur. Žalovaný sa teda na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil bez právneho dôvodu o sumu 5.007,24 eura (17.327,24 eura - 12.320,00 eur), a preto súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi uvedenú sumu.

76. Žalobca tiež namietal že žalovaný ako veriteľ si nespĺnil pri posudzovaní schopnosti žalobcu ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou (§ 7, ods. 1, ods. 16, a ods. 17 zák.č. 129/2010 Z.z.), čo tiež má za následok sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru (§ 11, ods. 2 zák.č. 129/2010 Z.z.). Podľa názoru súdu však žalovaný preukázal že riadne zisťoval majetkové a osobné pomery žalobcu (zamestnanie, výška čistého mesačného platu, druh bývania, rodinný stav, počet vyživovaných detí a pod.), teda zo strany žalovaného nedošlo k hrubému porušeniu povinností stanovených v § 7 ods. 1 zákona, a táto výhrada žalobcu na základe ktorej by mal byť spotrebiteľský úver tiež určený za bezúročný a bez poplatkov neobstojí.

77. Žalobca vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia výzvou zo dňa 28.8.2022 v sume 5.007,24 eura, a to v lehote najneskôr do 4.9.2022, t. j. dňom 5.9.2022 sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy. Žalovaný doteraz dlžnú sumu nevrátil a tak sa dostal podľa prvej vety § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka do omeškania, v dôsledku čoho má žalobca právo požadovať od žalovaného popri plnení aj úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., a tak súd priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, ktorý žalobkyňa si uplatnila v zákonnej výške v zmysle uvedeného § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. zo sumy 5.007,24 eura od 5.9.2022 až do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v zmysle § 232 ods. 3 CSP.

78. Podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Z uvedeného vyplýva, že Občiansky zákonník jednoznačne rozoznáva úroky a úroky z omeškania. Zmluvnými úrokmi pritom nazývame vopred dohodnutú odplatu za užívanie istiny, ktorá prichádza do úvahy len pri peňažných pohľadávkach. Úroky vo všeobecnosti predstavujú hodnotu peňazí, resp. stratu veriteľa v dôsledku zmeny hodnoty peňazí. Ich výška závisí v zásade od dohody zmluvných strán. Úroky z omeškania sú majetkovou sankciou za oneskorené splatenie peňažnej pohľadávky. Úroky a úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, avšak majú odlišné funkcie, a treba ich odlišovať. Kým zmluvné úroky sú odmenou za užívanie istiny, úrok z omeškania predstavuje zákonnú sankciu za omeškanie so zaplatením istiny a na rozdiel od zmluvného úroku ho môže veriteľ požadovať, aj keď neboli dohodnuté. Prítom platí, že môžu existovať vedľa seba.

79. Súd priznal žalobcovi aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 192,56 eura v zmysle § 121 ods. 3 OZ, ktoré žalobca charakterizoval ako odmenu právnenému zástupcovi žalobcu jeden úkon právnej služby v sume 180,93 eura, za vypracovanie a odoslanie predžalobnej výzvy žalovanému podľa § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky č.655/2004 Z. z. (advokátska tarifa) a tomu príslúchajúci režijný paušál v roku 2022 vo výške 11,63 eura.

80. Súd zisťoval okolnosti na strane žalovaného, ktoré by mohli mať za následok postup súdu v zmysle § 257 CSP pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania. Zo žiadnych vyjadrení žalovaného ani písomných dôkazov nevyplýva, že by na jeho strane existovali dôvody osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo možné uvažovať o možnosti nepriznať úspešnej strane tento sporu nárok na náhradu trov konania.

81. Vzhľadom na to, že súd žalobe žalobcu vo veci samej vyhovel v plnom rozsahu, stal sa v tomto spore žalobca úspešnou stranou sporu a neúspešnou stranou sporu sa stal žalovaný. Z dôvodu, že žalobca mal vo veci plný úspech, keďže žalobe vo veci samej bolo vyhovené v plnom rozsahu má nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % voči žalobcovi.

82. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a v zmysle citovaných zákonných ustanovení rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. O výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Levice na Krajský súd v Nitre, v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1/ ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení – Exekučný poriadok).